

UNGT ORKESTER: Stavanger-ensemblet 1B1 er støvtørket for klam vilje og «artige» påfunn, ikke underlig at verdenscellisten Clemens Hagen fant veien hit.

Foto: Peter Adamik

Det perfekte valget

Hva får en av Europas fineste cellister til å velge et ikke fullt så synlig norsk, ungt orkester? Hør selv!

ANMELDELSE

OLAV EGIL AUNE

olav.egil.aune@vl.no

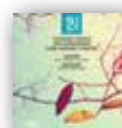
Den danske forfatteren Thorkild Hansen referer i erindringsboken *Søforhør* til sin pianolærer Henri Sauguet, som sa at Beethoven hører ungdommen til, barrikadestormerne, mens vi noen skrubbsår senere heller tyr til Mozart for «å bli strøket ømt over sårene». Jeg legger gjerne til Haydn, de langsomme satsene.

Enkel naturlighet. Det slo meg bare, da Stavanger-musikerne 1B1 fylte høytalerne og dermed den ettersommer-tomme stua for et par dager siden – dette er Mozart, dette er lengselen, dette er det myke, merkelige, mysteriøst helbredende som finnes i mozartske kretser: Ungdomsverket *Sinfonia Concertante* for fiolin og bratsj, som duver i det psykologiske landskapet mellom solbris og desperat melankoli.

Slik spilles det her. Ikke bekvemmelighet i ordets late betydning, det er bare så inderlig godt for sjel og sinn. Jan Bjøranger og Lars Anders Tomter fører an i denne fremførelsen, som er støvtørket for klam vilje og «artige» påfunn, 1B1 musiserer, det er bare det – sprelsk virtuost når det trengs,

Album klassisk

Wolfgang Amadeus Mozart
SINFONIA CONCERTANTE FOR FIOLIN, BRATSJ OG ORKESTER.

JOSEPH HAYDN
KONSERT FOR CELLO OG ORKESTER

Clemens Hagen (cello), Jan Bjøranger (fiolin), Lars Anders Tomter (bratsj), Ensemblet 1B1

Simax PSC 1351/ Grappa Musikkforlag

... noen skrubbsår senere tyr vi til Mozart for å bli strøket ømt over sårene.

Olav Egil Aune

lett, men aldri presset, bare enkel naturlighet.

Øverste hylle. Da Clemens Hagen, cellisten i den vidgjetne Hagen-kvartetten, ville spille inn Haydns c-vitaminbombe av en cellokonsert i C-dur, kunne han velge partnere fra øverste hylle, og der er det mange. Han gikk i stedet til Jan Bjøranger og hans ensemble 1B1. Det kan forklares: Det musiseres uanstrengt, stringent, varmt, «fortellende» – slik en strykekvartett også nødvendigvis bygger forløpet. Den gode balansen, kan en si. Et orkester som kler hans tindrende tone med intense, små vibratokrøll, perfekt.

Kloke barn hører. En amerikansk forskningsrapport jeg så forleden, konkluderte med at Mozarts musikk styrker intelligensen: Kloke barn hører Mozart! Jeg kan saktens styre meg for sånne undersøkelser, som forteller oss hva musikk kan «brukes» til, dette heseblesende kravet om at et uttrykk ikke er nok i seg selv, det skal kunne «brukes» til noe før det får verdi.

Mens vi forsker og blogger livene våre sønder og sammen, er det sannelig en påminnelse 1B1, Clemens Hagen, Lars Anders Tomter og Jan Bjøranger gir oss. Dette er det det er, og det gjør noe med oss. Det er musikk.